

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXVI. Differentia 1. Iure Canonico aliæ pœnæ, aliæ iure civili infliguntur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

*Omnia dicuntur, resonat clamoribus aether,
Invocat iratos & sibi quibus Deos.*

*Nulla fides tabula: qua non per vota pe-
tuntur?*

*Et lacrymis vidi saepe madaera genus:
Ovid. l. 3. am.*

Sic ille de animæ noxa, & divina of-
fensa parum sollicitus. Aliter ergo dica-
mus: In ludo invenitur 1. lucrandi studium,
& cupiditas, quæ omnium malorum
radix est. 2. voluntas spoliandi
proximum, id est, rapina. 3. Coacer-
vatio mendaciorum, verba obscæna,
otiosa, vana. 4. Blasphemix, & maledicta.
5. corruptio multorum, qui ad

spestandum, & concupiscendum veni-
unt 6. Scandalum bonorum, & innocen-
centium. 7. amissio pretiosi temporis. 8.
pugnæ & rixæ. 9. contemptus prohibi-
tionis S. M. Ecclesiæ. Ita fere Archid. in
c. Episcopus, dist. 35. adde S. Antoninum,
qui Part. 2. tit. 1. c. 23. tot vitia enume-
rat, quot cubi lusorii notis signati sunt.
De eod. agit Azor. III. l. 5. c. 24. & seq.
Jacob. de Grassis Part. 2. l. 3. c. 8. Item Co-
mitolus l. 3. q. 10. ubi ea, quæ de ludis
per Theologos, & Summistas agitare
solent, decem theorematibus comple-
ctitur.

TITVLVS XVI.

De pœnis.

Columnas Reip. duas supplicium, & præmium esse, Solo-
nis effatum est, multo usq. & tempore comprobatum. Bo-
nis hoc experitur, malis illud formidini est. Genera multa
pro noxarum numero: de quo alibi. Nunc quo dissidio le-
ges, & Canones distent, disquirendum,

CCXVI.

DIFFERENTIA I.

*Iure Canonico alie pœna, alie iure civili infliguntur, c. Sicut, d. st. 68. c. Pla-
cuit, D. 18. c. Ad reprimend. de off. ordin. l. Si quis fortè, §. Nunc
genera, cum sequentibus, ff. de pœn. Bartol. 117. Ioann.
Bapt. à S. Blasio 182. Canisius 9.*

I. **D**E hac differentia accuratè De-
cianus l. 2. c. 20. ubi ante omni-
a notat pro nullo crimine quan-
tumvis gravi à Iure Canonico pœnam
sanguinis infligi, c. Inter hac 23. q. 2. c.
Sententiam. Ne clerici, vel monachi. Vbi
Concil. Lateran. præcipit, ne ullus cle-
ricus sententiam sanguinis, aut dicit,
aut pro-

aut proferat, sed de sanguinis vindictam exerceat, aut, ubi exercetur, intersit: nec quisquam clericus literas dicter aut scribat pro vindicta sanguinis destinandas: sed in curiis principum hæc sollicitudo non clericis, sed laicis committatur. Si qui autem peruersis moribus, & flagitiis capitali pœnæ se reos fecerint, curiæ seculari tradentur, c. *Ad falsarior. de crim. falsi. c. Cum non ab homine, de iudic. c. Si quis Sacerdotum* 11. q. 1. depositus curiæ tradatur (clericus inobediens, & insidias episcopo struens) & recipiat, quod iniquè gessit. Non tamen prohibentur ecclesiastici prælati, qui jurisdictionem temporalem habent, de mandare alicui cognitionem & executionem causarum criminalium, ut supra dix. tit. de iudiciis, differ. CXLVIII. V. Sotum l. 5. de iust. q. 1. art. 4.

II. Pœnæ autem, quibus Ecclesiæ ex sacrorum Canonum præscripto utitur, sunt istæ. Primò Degradatio & traditio Curiæ seculari, de qua paulò antè. Secundò detrusio in monasterium cum degradatione, vel sine illa, c. *Si episcopus*, D. 50. Tertio depositio simplex, c. *Si quis viduam, ead. dist.* Quarto suspensio à divinis, c. *Si mala fama* 2. q. 5. c. *Nullus*, c. *Presbyter*, dist. 32. Quintò Excommunicatio, de qua to. tit. de sentent. excommunic. c. *Si qua amodo*, dist. 81. Septimò suspensio ad tempus, c. *Presbyter*, dist. 82. c. *Placuit* 12. Octavò privatio officii temporalis tantum, c. *Si quis de ordine* 7. q. 1. c. *Cum in cunctis*, de elect. Nonè privatio communionis tantum, c. *Ante omnia*, dist. 35. c. *Nullus*, dist. 57. Decimò Pœnitentia, to. tit. de pœn. & remiss. Undecimò Carcer, sive temporalis, sive perpe-

tuus, c. *quampv̄ de pœn. in 8. c. Novimus*, de verb. signific. Duodecimò traditio curiæ ad servitium cum perpetua infamia, c. *Statuimus* 11. q. 1. Ita fere *Desianus*: Ad denda est pœna verberum, quæ factis Canonibus recepta, nunc parum usitata est, ut *Lopez de Salzedo* notat in c. 135. *Pract. Bern. Diaz*. Denique relegatio ad triremes in Italia potissimum nota & frequentata, quamvis non sit clericis propria, sed quasi adventitia.

III. Quod civile jus attinet, apud Romanos olim octo pœnarum genera erant, damnum, exilium, vincula, verbera, talio ignominia, servitus, & mors. *Innoc. in c. Qualiter, & quando. Felinus ibid. num. 23. de accus.* Alii septem genera numerant, quæ in usu sunt, tria capitalia, & quatuor non capitalia. Inter capitales est mors, metalli, & deportatio. Non capitales, relegatio, infamia, dignitatis amissio, verberatio, seu fustigatio. De quibus v. *qua dix. in Part. 3. Summa Iuris Canon. tit. ult. de pœnis. Isidorus l. 5. Orig. c. 27. Tholos. l. 31. c. 3. Azor. l. 9. Summ. §. 47. tit. Clarum §. fin. q. 67. Wesenbec. l. 48. ff. tit. 19. Andr. Gail. l. 2. de pace publ. c. 11. Ad. Contzen l. 5. Politis. c. 10. Pract. Ferrar. Moscon. de maieft. Eccles. Part. 2. c. 5. §. Pœnarum genera. Ioann. Stephani Tract. de Pontif. potestate coactiva, c. ult. Roderic. Tomo 4. quest. regular. Tit. 28. c. 1. & seq. Boërius Part. 11. decis. 254. n. 3. & seq. remittens ad Baldum, & Iacobum de bello visu, & Ioannem de Montelon.*

* * *

CCXVII. DIF-